

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: V. S., nar. X,
bytem X
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19.5.2021 č.j. X, o invalidní důchod,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 1. 2021 č.j. X, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.
2. Žalobkyně v žalobě namítala, že nebyla prizvána na jednání, takže si lékař nemohl učinit

odpovídající představu o jejím zdravotním stavu. Posudkový lékař podle ní dostatečně nezohlednil zhoršení jejího zdravotního stavu, tedy závažné snížení celkové výkonnosti při běžném zatížení a omezení některých denních aktivit. Nemůže být déle v jedné poloze, má stálé bolesti ve dne i v noci od kříže, kostrče, kyčle až po koleno levé nohy. V posledních dvou měsících bolí i levá slabina a v podbřišku. Otoky se jí tvoří od levého boku až po koleno. Sama nemůže jít nikam než po domě a zahradě. Noha jí znecitlivěla, měla již šest pádů, které se nedají ovlivnit. Má omezený pohyb i práci. Při změně počasí má zcela největší krizi.

3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí s tím, že z obsahu žaloby zcela jednoznačně vyplývá, že žalobkyně nesouhlasí s medicínským posouzením svého zdravotního stavu. S ohledem na tuto skutečnost ČSSZ navrhuje provedení důkazu odborným lékařským posouzením, které bylo pro účely přezkumného soudního řízení zákonem svěřeno posudkovým komisím Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů). Posudek těchto posudkových komisí se podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu považuje za tzv. povinný důkaz, který musí soud provést, pokud přezkoumává rozhodnutí ČSSZ o invalidním důchodu.
4. V rámci řízení před správním orgánem I. stupně, které bylo zahájeno žádostí o posouzení zdravotního stavu podaného žalobkyní, byl prováděn posudek o invaliditě OSSZ Plzeň ze dne 12. 1. 2021 a jeho závěrem bylo, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který není stavem, kdy by byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „*zákon o důchodovém pojištění*“). Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15%. Vycházelo se ze situace, že žalobkyně je zaměstnána jako administrativní pracovnice, nejde o povolání s velkou fyzickou zátěží. Na základě tohoto bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně dne 27.1.2021, kdy pro nesplnění podmínek § 38 zákona o důchodovém pojištění byla žádost žalobkyně zamítnuta.
5. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, v nichž uvedla, že její zdravotní stav byl posouzen lékařem OSSZ Plzeň-město se závěrem, že není invalidní, na základě lékařské dokumentace. Její zdravotní stav nelze však hodnotit jako stabilizovaný, naopak se zhoršuje. Stále častěji má problémy, trvá bolest pohybového aparátu. Bolesti kostrče a levého kyčle s vystřelováním bolesti do celé levé končetiny a snížené citlivosti. Její zdravotní stav ovlivňuje možnost jejího pracovního uplatnění na trhu práce. V práci má volnější režim, od 1.1.2019 pozastavenou živnost a zkrácený pracovní poměr. Vzhledem k dalším interním nemocem má i omezené možnosti léčby.
6. Pracoviště České správy sociálního zabezpečení Plzeň v rámci odvolacího řízení opatřilo posudek, tedy posouzení zdravotního stavu dne 11.5.2021 a závěr posudku byl, že rozhodující příčina poklesu pracovní schopnosti je stejná jako u dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, nicméně míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 20%.
7. V rámci soudního řízení byl opatřen posudek Posudkové komise ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Plzeň ze dne 14.9.2021, v němž se uvádí, že rozhodující zdravotní postižením je stále chronický vertebrogenní algický syndrom bederní páteře na podkladě ventrální olistézy L5/S1 o 13 mm bez nestability, bez kořenové či míšní léze.

Posudkové zhodnocení míry poklesu pracovní schopnosti bylo 20%, lze hodnotit podle stejné kapitoly XIII., oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., neboť se nejedná o středně těžké funkční postižení. Nelze hodnotit podle položky 1c, neboť se nejedná o středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu s často recidivujícími projevy kořenového dráždění s funkčně významným neurologickým nálezem s poškozením nervů, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře se závažným snížením celkové výkonnosti, při běžném zatížení některé denní aktivity omezeny. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly a oddílu položky 1d, neboť se jedná o těžké funkční postižení s trvalými projevy, některé denní aktivity značně omezeny. Z lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., není ani důvod pro použití § 4 odst. 1 citované vyhlášky. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 20%. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze v nepříznivých klimatických podmínkách. Je schopna lehčí práce s možností změny polohy sed-stoj v příznivém klimatu. Schopna práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Byla posuzovaná podle svého nejdelšího zaměstnání jako administrativní pracovnice.

8. Žalobu soud neshledal důvodnou.
9. Podle ustanovení § 38 zdp, má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li mu přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku nebo stal-li se invalidním následkem pracovního úrazu. Podle ustanovení § 39 odst. 1 a 2 téhož zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %; poklesla-li jeho pracovní schopnost nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, poklesla-li nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
10. Žalobkyně v žalobě především namítala, že na jednání posudkové komise nebyla přizvána. Toto samo osobě nebrání řádnému posouzení zdravotního stavu, pokud posudková komise měla k dispozici všechny relevantní podklady. V dané věci žalobkyně nepředložila žádné nové lékařské zprávy, které by zdokumentovávaly tvrzené zhoršení jejího zdravotního stavu, tudíž závěr posudkové komise Ministerstva vnitra vychází dle názoru soudu ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu.
11. Dále žalobkyně v žalobě namítala, že má jistá omezení při některých denních aktivitách, špatně se jí chodí, pro bolesti od kříže, kostrče, kyčle a kolena levé nohy, nemůže daleko dojít, než po domě a zahradě, má tedy omezený pohyb i práci. Ani tento žalobní bod nebyl shledán důvodným, neboť podle názoru soudu právě tyto obtíže, které žalobkyně popisuje, byly zohledněny v posudkovém závěru, protože i tam bylo zohledněno, jak vyplývá z výše shrnutého odůvodnění posudku MPSV, že žalobkyně má jisté pohybové problémy a že má jistá pracovní omezení, např. není schopna práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, v nepříznivých podmínkách apod. Nicméně žalobkyně, jak rovněž vyplývá z posudkového zhodnocení, byla posuzována podle svého nejdelšího

zaměstnání jako administrativní pracovnice. To znamená, že není nutné, aby v tomto svém zaměstnání vykonávala práci fyzicky těžkou. Ve vztahu k povolání žalobkyně dospěla posudková komise k přezkoumatelnému závěru, že její pracovní schopnost nepoklesla natolik, aby byla uznána jako (alespoň částečně) invalidní. V tomto směru se posudek Ministerstva práce a sociálních věcí zcela shoduje s předchozím dokazováním, které bylo prováděno ve správním řízení a je s ním v souladu. Subjektivní potíže, které žalobkyně pociťuje, nemohou být samy o sobě důvodem pro uznání invalidity, neboť ta se posuzuje ve vztahu k tomu, v jaké míře došlo k poklesu pracovní schopnosti v důsledku dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu. Soud neshledal napadené rozhodnutí nezákonným.

12. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
13. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 22. listopadu 2021

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně